

Сотрудничество между МОН Украины и службами занятости должно обеспечить разрешение таких задач, как: подбор персонала на конкретные вакансии, поиск вакансий и конкретного работника, целевой набор персонала.

Таким образом, сегодня необходима выработка новой стратегии сотрудничества между ВУЗами и службами занятости, целью которой станет разработка и внедрение системного подхода подготовки кадров для потребности рынка труда и нужд предприятий. Среди вариантов такой стратегии наиболее приемлем следующий: по технологическому и коммуникативному принципу, когда участниками диалога при подготовке кадров выступают как ВУЗы и службы занятости, так и работодатели с учетом интереса всех сторон.

В этом случае, устранение диспропорций на рынке труда, связанные с невостребованностью и (или) перенасыщением выпускников ВУЗов, равно как и нехваткой отдельных специальностей, должно стать приоритетным государственным направлением работы, что требует соответствующего финансового обеспечения для развития системы подготовки кадров необходимой квалификации на бюджетной форме обучения — с одной стороны, и удовлетворения нужд национальной экономики в конкурентоспособной рабочей силе при вхождении в ВТО и (или) ЕС — с другой. Без учета баланса интересов между системами образования, трудоустройства и «потребления» рабочей силы устранение диспропорций на рынке труда становится не разрешимой задачей.

Гордієнко В. М.,
ст. викл. кафедри стратегії підприємств
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

УПРАВЛІННЯ АМОРТИЗАЦІЙНИМ ФОНДОМ ПІДПРИЄМСТВ ЧЕРЕЗ МЕХАНІЗМ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСКОРЕНОЇ АМОРТИЗАЦІЇ

Фонд амортизації виступає особливою економічною категорією, накопичення якого є як витратами виробництва, так і ресурсами відтворення основних засобів. Маючи причинно-наслідкове поєднання, ці складові опосередковують значну кількість економічних параметрів: собівартість, прибуток, ціни, податки; харак-

теристики виробничого потенціалу, його якісні та кількісні оцінки; аналітичні показники: фондовіддача, фондоемність тощо. Разом з тим, залишаються непропорційними взаємозв'язки амортизаційного фонду з виробничою потужністю, фінансуванням інновацій, оновленням продукції.

Такий стан справ багато в чому пов'язаний ще з економічною реформою 1965 р., що була орієнтована на інтенсифікацію виробництва та зміну параметрів відтворювального циклу в цілому:

1. Списання морально застарілих та фізично зношених основних засобів проводилось уповільненими темпами (до 2 % від їх обсягу).

2. Обсяг діючих основних засобів в грошовому виразі визначався безвідносно до реально нарахованої амортизації.

3. Переоцінка діючих фондів проводилась вкрай рідко (в середньому, раз на 10 років).

4. Відновлювальна вартість основних засобів як правило перевищувала первісну на 5—10 %, хоча експлуатаційні показники при цьому, безумовно, погіршувались.

5. Капітальні вкладення (суми фонду амортизації на реновацію та фонду накопичення) витрачались, переважно, на нове промислове будівництво, в той час як реноваційним процесам бракувало фінансування.

Як результат, до початку 90-х років ХХ ст. потенціал виробничих потужностей, створений плановою економікою, був повністю вичерпаний. В подальшому, матеріальні необоротні потоки виявились неадекватними відповідним вартісним параметрам, що призвело до порушення кругообігу основних засобів.

Завдання нормалізації відтворювальних процесів за останні 10 років вирішувались шляхом пріоритетного податкового (амортизаційного) стимулювання окремих галузей та територій. Однак, застосовувані методи амортизації мають бути адекватними умовам функціонування підприємств, динамічності процесів розвитку ринків продуктів та галузі в цілому.

До галузей, визначених як пріоритетні для розвитку національної економіки, можуть бути застосовані умови прискореної амортизації. При цьому, як переваги прискореного методу, можна вказати такі:

- на відміну від збільшеного прибутку (за умов пільгового оподаткування), що залишається у розпорядженні підприємства, утворюється більш потужний фонд амортизації — додаткове джерело інвестицій;

- відбувається збільшення суми оподаткованого прибутку після закінчення строків дії прискореної схеми.

З економічної точки зору застосування прискореної амортизації виправдано з таких міркувань:

а) продукція, що випускається, користується підвищеним попитом, а певне збільшення її собівартості й ціни не скорочує обсяги продажу;

б) якщо продукція, що випускається, має високу споживчу вартість та високу рентабельність, збільшення витрат виробництва (за рахунок підвищення частки амортизації в собівартості продукції) не потребує адекватного збільшення цін;

в) продукція «гострої» необхідності в країні, що не має імпортозаміщуючих аналогів, для виробництва якої є потреба у залученні іноземних інвестицій.

Нецільове, некероване державою утворення та використання фонду амортизації з перших років незалежності України призводить до порушення реноваційних процесів та закладання негативних тенденцій на перспективу. З метою відновлення техніко-технологічного потенціалу економіки країни такі процеси можуть бути скориговані шляхом «економічної» заборони використання амортизаційного фонду в будь-яких цілях, окрім інвестиційних.

Регулювання пільг з податку на прибуток господарюючих суб'єктів галузей та територій пріоритетного розвитку ефективніше забезпечується схемами прискореної амортизації. Переоцінку відновлювальної вартості діючих основних засобів пропонується проводити з періодичністю, обумовленою врахуванням рівня інфляції та впливу факторів морального техніко-технологічного старіння.

Данилюк М. О.,

д-р екон. наук, професор,

Метошоп І. М.,

канд. екон. наук, доцент,

*Івано-Франківський національний
технічний університет нафти і газу*

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

В умовах інтеграції України у світовий економічний простір дедалі більшого значення набувають незворотні процеси глобалізації та стрімкого розвитку високих технологій. Такі процеси стали сигналом до розробки нових стратегічних напрямків та тактичних дій у всіх сферах господарювання. Ефективне функціонування та конкурентоздатність вітчизняних економічних